

ΕΤΟΣ 54ov

1 Ιανουαρίου 2006

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 1 (2744)

ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΜΑΣ

«καί ἐκλήθη τό ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦς»

Ὁ Χριστιανισμός ἐνσωμάτωσε στή διδασκαλία καί τή θ. Πατρεία του πολλῆς ἀρχαιοελληνικές καί ιουδαϊκές συνήθειες δίνοντας σέ αὐτές νέο περιεχόμενο. Ὁ σκοπός αὐτῆς τῆς τακτικῆς ἦταν παιδαγωγικός, καθὼς εἶχε ὡς ἀποδέκτες ὄλους ἐκείνους πού ἦταν εἰδωλολάτρεις ἢ ἐβραῖοι καί ἐνδιαφέρονταν γιά τή νέα θρησκεία ἢ προσέρχονταν σέ αὐτή.

Πράξη ὀνοματοδοσίας

Γιά μιά τέτοια συνήθεια μᾶς ὀμιλεῖ σήμερα ὁ εὐαγγελιστής Λουκάς: ὁ νεογέννητος Χριστός, ὀκτώ ἡμέρες μετὰ τή γέννησή του, ὑποβλήθηκε στή διαδικασία τῆς περιτομῆς, λαμβάνοντας τό ὄνομα Ἰησοῦς. Αὐτό τό γεγονός ἐορτάζει ἡ Ἐκκλησία μας κάθε Πρωτοχρονιά. Στά ἀναγνώσματα καί τά τροπάρια τῆς ἡμέρας τονίζεται ἡ ταπείνωση τοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος ὄχι μόνο καταδέχθηκε νά γεννηθεῖ ὡς ἄνθρωπος, ἀλλῆ καί νά υποβληθεῖ σέ ὅλες τίς κοινωνικές συνήθειες.

Σέ ἀντιστοιχία πρὸς τό παράδειγμα τοῦ Χριστοῦ, ἡ Ἐκκλησία καθιέρωσε ὡς ἡμέρα ὀνοματοδοσίας κάθε νεογέννητου βρέφους τήν ὄγδοη ἡμέρα μετὰ τή γέννησή του. Ἀντίθετα, οἱ περισσότεροι γνωρίζουν ὅτι τό ὄνομα ἐνός ἀνθρώπου δίνεται μέ τό βάπτισμα. Πρόκειται γιά μιά παρεξήγηση. Στό βάπτισμα ἀπλῶς ἐπαναλαμβάνεται τό ὄνομα, πού ἔχει ἤδη δοθεῖ τήν ὄγδοη ἡμέρα γεννήσεως τοῦ παιδιοῦ. Ἐπειδή ὁμως αὐτό συνήθως δέν συμβαίνει, τό ὄνομα ἐκφωνεῖται γιά πρώτη φορά κατὰ τή βάπτισμα. Ἔτσι ἡ βάπτισμα συνδέθηκε μέ τήν ὀνοματοδοσία.

Εἶναι καλὸ νά ἐπανεῖθε σιγά-σιγά ἡ ὀρθή ἐκκλησιαστική πράξη νά δίνεται τό ὄνομα στό νεογέννητο παιδί, ὅπως ὀρίζει ἡ λειτουργική παράδοση τῆς Ἐκκλησίας· πολὺ περισσότερο ὅταν αὐτό γίνεται μέ πρότυπο τόν Χριστό, ὅπως πληροφορούμαστε ἀπό τή σημερινή εὐαγγελική περικοπή.

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Λουκ. β' 20 -21, 40 - 52)

«Η συγκατάβασις τοῦ Ἰησοῦ»

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὑπέστρεψαν οἱ Ποιμένες, δοξάζοντες καὶ αἰνοῦντες τὸν Θεὸν ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἤκουσαν καὶ εἶδον, καθὼς ἐλαλήθη πρὸς αὐτούς. Καὶ ὅτε ἐπλήσθησαν ἡμέραι ὀκτώ τοῦ περιτεμεῖν τὸ Παιδίον, καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦς, τὸ κληθὲν ὑπὸ τοῦ Ἀγγέλου, πρὸ τοῦ συλληφθῆναι αὐτὸν ἐν τῇ κοιλίᾳ. Τὸ δὲ Παιδίον ἠῤῥξανε, καὶ ἐκραταιοῦτο πνεύματι, πληρούμενον σοφίας· καὶ χάρις Θεοῦ ἦν ἐπ' αὐτό. Καὶ ἐπορεύοντο οἱ γονεῖς αὐτοῦ κατ' ἔτος εἰς Ἱερουσαλήμ τῇ ἑορτῇ τοῦ Πάσχα. Καὶ ὅτε ἐγένετο ἐτῶν δώδεκα, ἀναβάντων αὐτῶν εἰς Ἱεροσόλυμα κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἑορτῆς, καὶ τελειωσάντων τὰς ἡμέρας, ἐν τῷ ὑποστρέφειν αὐτούς, ὑπέμεινεν Ἰησοῦς ὁ παῖς ἐν Ἱερουσαλήμ· καὶ οὐκ ἔγνω Ἰωσήφ καὶ ἡ Μήτηρ αὐτοῦ. Νομίσαντες δὲ αὐτὸν ἐν τῇ συνοδίᾳ εἶναι, ἦλθον ἡμέρας ὀδόν, καὶ ἀνεζήτησαν αὐτὸν ἐν τοῖς συγγενέσι καὶ ἐν τοῖς γνωστοῖς· καὶ μὴ εὗρόντες αὐτὸν, ὑπέστρεψαν αὐτὸν ἐπιζητοῦντες αὐτόν. Καὶ ἐγένετο, μεθ' ἡμέρας τρεῖς εὗρον αὐτὸν ἐν τῷ Ἱερῷ, καθεζόμενον ἐν μέσῳ τῶν διδασκάλων, καὶ ἀκούοντα αὐτῶν, καὶ ἐπερωτῶντα αὐτούς. Ἐξίσταντο δὲ πάντες οἱ ἀκούοντες αὐτοῦ, ἐπὶ τῇ συνέσει καὶ ταῖς ἀποκρίσεσιν αὐτοῦ. Καὶ ἰδόντες αὐτόν, ἐξεπλάγησαν· καὶ πρὸς αὐτὸν ἡ Μήτηρ αὐτοῦ εἶπε· Τέκνον, τί ἐποίησας ἡμῖν οὕτως; ἰδοὺ, ὁ πατήρ σου καὶ γὰρ ὀδυνώμενοι ἐζητοῦμέν σε. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Τί ὅτι ἐζητεῖτέ με; οὐκ ἤδειτε ὅτι ἐν τοῖς τοῦ Πατρὸς μου δεῖ εἶναι με; Καὶ αὐτοὶ οὐκ συνῆκαν τὸ ῥῆμα, ὃ ἐλάλησεν αὐτοῖς. Καὶ κατέβη μετ' αὐτῶν, καὶ ἦλθεν εἰς Ναζαρέτ· καὶ ἦν ὑποτασσόμενος αὐτοῖς. Ἡ δὲ Μήτηρ αὐτοῦ διετήρει πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς. Καὶ Ἰησοῦς προέκοπτε σοφία καὶ ἡλικία, καὶ χάριτι παρὰ Θεῶ καὶ ἀνθρώποις.

Τό ὄνομα τοῦ Χριστοῦ

Τό πρῶτο ὄνομα πού λαμβάνει ὁ ἄνθρωπος μέ τήν εὐχή τῆς ὀνοματοδοσίας εἶναι τό ὄνομα τοῦ Χριστοῦ. Ὁ χριστιανός, ὡς μέτοχος τοῦ ὀνόματος τοῦ Χριστοῦ καλεῖται νά ἐνστερνισθεῖ καί τά γνωρίσματα τοῦ Χριστοῦ. Μόνο μέ αὐτήν τήν προϋπόθεση μπορεῖ νά φέρει ἐπάξια καί ὄχι ὑποκριτικά τό ὄνομα τοῦ Χριστοῦ: χριστιανός.

Στό συναξάριο τοῦ ἁγίου Κρήσκεντος (15 Ἀπριλίου) παρατίθεται σύντομος διάλογος ἀνάμεσα στόν ἅγιο καί τόν ἡγεμόνα τῆς περιοχῆς. Ἐρωτώμενος ὁ ἅγιος ἀπό τόν ἡγεμόνα νά πεί, ποῖο εἶναι τό ὄνομά του καί ποιά ἡ πατρίδα του, ἔδινε μονότονα τήν ἀπάντηση ὅτι εἶναι χριστιανός. Καί ὅποιος ἤλθει ὅτι εἶναι χριστιανός, παρατηρεῖ ὁ ἱερός Χρυσόστομος, δηλώνει καί τήν πατρίδα καί τό γένος καί τό ἐπάγγελμα καί ὅλα. Ἡ καταξίωση τοῦ ὀνόματος τοῦ χριστιανοῦ ἀπαιτεῖ τήν μεταμόρφωση τοῦ ἀνθρώπου πού τό φέρει. Γιά νά γίνῃ ὁμοῦς αὐτό, χρειάζεται νά βαδίσῃ ὁ χριστιανός τήν ὁδὸ τῆς ταπεινώσεως πού βάδισε ὁ Χριστός.

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ἐκείνον τὸν καιρὸν ἐπέστρεψαν οἱ βοσκοὶ καὶ ἐδόξαζαν καὶ ὑμνοῦσαν τὸν Θεόν, δι' ὅλα, ὅσα ἄκουσαν καὶ εἶδαν, ὅπως τοὺς εἶχε εἰπωθῆ. Καὶ ὅταν συμπληρώθῃσαν αἱ ὀκτὼ ἡμέραι διὰ τὰ κάμουν τὴν περιτομὴν τοῦ παιδιοῦ, **τοῦ ἐδόθηκε τὸ ὄνομα του Ἰησοῦς**, ὅπως ὠνομάσθηκε ἀπὸ τὸν ἄγγελον πρὶν συλληφθῆ εἰς τὴν κοιλιά. Τὸ δὲ παιδί ἐμεγάλωνε καὶ ἐδυνάμωνε κατὰ τὸ πνεῦμα ἐπειδὴ ἐγέμιζε ἀπὸ σοφίαν καὶ ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἦτο ἐπάνω του. Καὶ οἱ γονεῖς του ἐπήγαιναν κάθε χρόνο εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ κατὰ τὴν ἐορτὴν τοῦ Πάσχα. Ὅταν ἦτο δώδεκα ἐτῶν ἀνέβηκαν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, κατὰ τὸ ἔθιμον τῆς ἐορτῆς, καὶ ὅταν ἐτελείωσαν τὰς ἡμέρας, ἐνῶ ἐπέστρεφαν, παρέμεινε τὸ παιδί Ἰησοῦς εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, χωρὶς νὰ τὸ καταλάβουν ὁ Ἰωσήφ καὶ ἡ μητέρα του. Ἐπειδὴ δὲ ἐνόμισαν ὅτι ἦτο μὲ συντροφιά, ἐβάδιον μιᾶς ἡμέρας δρόμον καὶ τὸν ἀναζητοῦσαν μεταξύ τῶν συγγενῶν καὶ τῶν γνωστῶν. Καὶ ἐπειδὴ δὲν τὸν εὗρῃκαν, ἐγύρισαν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ καὶ τὸν ἀναζητοῦσαν. Καὶ ὕστερα ἀπὸ τρεῖς ἡμέρας τὸν εὗρῃκαν νὰ κάθεται εἰς τὸν ναὸν εἰς τὸ μέσον τῶν διδασκάλων καὶ νὰ τοὺς ἀκούῃ καὶ νὰ τοὺς ἐρωτᾷ. Ὅλοι δὲ ὅσοι τὸν ἄκουαν, ἐθαύμαζαν διὰ τὴν νοημοσύνην καὶ τὰς ἀπαντήσεις του. Καὶ ὅταν τὸν εἶδαν, ἐξεπλάγησαν καὶ ἡ μητέρα του τοῦ εἶπε, “Παιδί μου, γιατί μᾶς φέρθηκες ἔτσι; Ὁ πατέρας σου καὶ ἐγὼ σ' ἐζητούσαμε μὲ μεγάλην ἀνησυχίαν”. Καὶ αὐτὸς τοὺς εἶπε, “Γιατί μ' ἐζητούσατε; Δέν ἤξερατε ὅτι πρέπει νὰ εἶμαι εἰς τὸ σπῆτι τοῦ Πατέρα μου;”. Ἄλλ' αὐτοὶ δὲν κατάλαβαν τί ἐννοοῦσε μὲ αὐτὸ πού τοὺς εἶπε. Καὶ ἐπέστρεψε μαζί τους εἰς τὴν Ναζαρέτ καὶ ἐξακολουθοῦσε νὰ ὑπακούῃ εἰς αὐτούς. Ἡ μητέρα του ἐφύλαγε εἰς τὴν καρδίᾳ της ὅλα αὐτὰ τὰ γεγονότα. Καὶ ὁ Ἰησοῦς προώδευε εἰς σοφίαν καὶ σωματικὴν ἀνάπτυξιν καὶ εὐνοίαν ἐκ μέρους τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν ἀνθρώπων.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέηλα, Ἄρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀληβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

Τὸ προσωπικὸ ὄνομα

Στὴν ἴδια εὐχὴ τῆς ὀνοματοδοσίας, τῆς ὀγδόης ἡμέρας μετὰ τὴ γέννηση, τὸ βρέφος προσφωνεῖται γιὰ πρώτη φορά μὲ τὸ προσωπικὸ του ὄνομα. Εἶναι τὸ ὄνομα πού διαλέγουν οἱ γονεῖς. Αὐτὸ τὸ ὄνομα φέρει ὁ ἄνθρωπος σὲ ὀλόκληρη τὴ ζωὴ του καὶ μὲ αὐτὸ τὸ ὄνομα θὰ εἰσέλθῃ τελικὰ στὴν ἀναμενόμενη βασιλεία.

Ἡ Ἐκκλησία θεωρεῖ τὸ νεογέννητο παιδί, ὀκτὼ μόλις ἡμερῶν, ὡς ὀλοκληρωμένο ἄνθρωπο. Τὸ ὄνομα τοῦ δίνει ταυτότητα ὡς πρόσωπο, διαβεβαιώνει τὴ μοναδικότητά του καὶ ἀναγνωρίζει τὸ θεϊκὸ δῶρο τῆς ἀνεπανάληπτης προσωπικότητάς του.

Μὲ τὴν πράξη αὐτὴ ἡ Ἐκκλησία καταδεικνύει τὸν τελικὸ σκοπὸ τοῦ ἀνθρώπου, πού δὲν εἶναι νὰ ἔρθῃ σὲ αὐτὸν τὸν κόσμον, ἀλλὰ νὰ κερδίσει τὴ βασιλεία

1 Ιανουαρίου 2006: Η ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ ΠΕΡΙΤΟΜΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.
Βασιλείου ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας Καππαδοκίας τοῦ μεγάλου († 379)
καί Ἑμμελείας τῆς μητρὸς αὐτοῦ

Ἦχος: γ´ – Ἐωθινόν: ζ´ – Ἀπόστολος: Κολοσ. β´ 8-12 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. β´ 20-21, 40-52.

Η ΕΠΙΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 8 Ιανουαρίου, Κυριακή μετὰ τὰ Φῶτα.

Ἀπόστολος: Ἐφεσ. δ´ 7-13 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. δ´ 12-17.

τῶν οὐρανῶν. Γι' αὐτό καί ἡ παροῦσα ζωὴ ἔχει τὸν ρόλο τοῦ σταδίου, πού ἀποτελεῖ τὴ γέφυρα τῆς παραπάνω μεταβάσεως. Σκοπὸς τοῦ ἀνθρώπου δὲν εἶναι νὰ παραμείνει πάνω στὴ γέφυρα, ἀλλῆλὰ νὰ καταλήξει στό τέρμα πού αὐτὴ ὁδηγεῖ.

Ἐπειδὴ τὸν παραπάνω σκοπὸ κατόρθωσαν οἱ ἅγιοι, ἐπικράτησε ἡ συνήθεια οἱ χριστιανοὶ γονεῖς νὰ δίνουν στὰ παιδιά τους ὀνόματα ἁγίων. Οἱ ἅγιοι ὡς μέλη τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ ἀποκαλύπτουν τὸν ἴδιο τὸν Χριστὸ καὶ κάνουν αἰσθητὴ τὴν παρουσία του στὴν ἱστορία. Ἡ ἀναφορά τοῦ ὀνόματος ἑνὸς ἁγίου παραπέμπει στὴν ἀρετὴ του καὶ ἐκείνη μὲ τὴ σειρά της παραπέμπει στὴν ἀρετὴ τοῦ Χριστοῦ. Τὸ ὄνομα ἑνὸς ἁγίου ὁδηγεῖ στὴν κοινωνία τοῦ ἁγίου μὲ τὸ πρόσωπο πού φέρει τὸ ὄνομα. Οἱ ἅγιοι ἔζησαν στὸν κόσμο γιὰ τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ καὶ ὑπέταξαν τὸ θέλημά τους στό θεῖο θέλημα. Ἔτσι, χρέος τῶν χριστιανῶν γονέων εἶναι νὰ ἐπιλέγουν χριστιανικά ὀνόματα γιὰ τὰ παιδιά τους καὶ νὰ μὴν παρασύρονται ἀπὸ κοσμικὲς συνήθειες.

Ἀρχιμ. Γ. Χ.

**Ἡ Ἀποστολικὴ Διακονία εὐχεται στοὺς ἀγαπητοὺς ἀναγνώστες
τῆς «Φωνῆς Κυρίου» τὸ σωτήριο ἐτος 2006 νὰ εἶναι εὐλογημένο
παρὰ Κυρίου, εἰρηνικὸ καὶ καρποφόρο σὲ κάθε ἔργο ἀγαθό.**

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καὶ ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, σὺν ὁποῖα περιστασιακῶς θὰ χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καὶ θὰ ὁμιλεῖ. 2) Κάθε Δευτέρα καὶ ὥρα 4.30 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στὸν Ἱ. Προσκυνηματικὸ Ναὸ Ἁγίας Βαρβάρας στὸν δρόμο Λῆμο Ἀττικῆς. Προηγεῖται ἡ Παράκληση τῆς Ἁγίας καὶ ὁμιλεῖ ἕνας ἀπὸ τοὺς Ἐφημερίους τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότριας - Διευθυντῆς: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίτιση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὄλο τὸν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr